

[Stærmose.]

ogsaa meget nemt iagttages, at vi i Aarene efter 1926—27 saa en Tilpasning af Familiernes Størrelse til de økonomiske Forhold, som nu viser sig at have meget alvorlige Følger for vort Arbejdsmarked. Det kan ikke hjælpe, at man over for dette Problem henviser til, at vi i de senere Aar har set en Forøgelse i Børneantallet, for det er jo ganske særlige Forhold, der gør, at vi kan iagttage denne Udvikling. Vi er jo endnu ikke kommet ind i de Aar, hvor det er de smaa Aargange fra omkring 1930 og fremefter, der stifter Familie. Naar vi kommer frem til dem, vil det muligvis vise sig, at den Genoprettelse af Nedgangen af Børneantallet, som vi har oplevet i de sidste 4—5 Aar, vil forsvinde igen.

Det er efter vor Mening nødvendigt, at man i højere Grad, end det er sket i Regeringens Forslag, lægger Familiesynspunkter til Grund for Sociallovgivningen. Vi har, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, en lang Række forskellige Ordninger til Lettelse af Forsørgerbyrderne. Jeg skal ikke her gaa i Enkeltheder og paavise, hvor irrationelle disse Ordninger er. Men jeg kan sige dette, at vi i vor Gruppe har arbejdet meget alvorligt med disse Spørgsmaal og stadig arbejder med dem, og vi haaber, vi kan have gennemarbejdet Sagerne, saadan at vi i Begyndelsen af næste Samling kan fremlægge et Lovforslag til en Familietilskudsordning, der kan træde i Stedet for de 10—11 ufornuftige og utilstrækkelige og i visse Tilfælde asociale Ordninger, som i Øjeblikket administreres paa disse mange forskellige Felter.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard udtalte nogle Ønsker for en ny Forfatning, som jeg gerne helt ud vil tilslutte mig. Jeg haaber, at Forfatningskommissionen vil komme i Arbejde meget snart, sidst paa Eftersommeren, og at denne Kommission kan afslutte sit Arbejde, saa vi ved 100 Aars Jubilæet for vor Grundlov kan sætte en ny Forfatning i Kraft. En ny Forfatning, som byder vor Ungdom større politiske Rettigheder, end den i Øjeblikket har.

Forfatningskommissionen skal ogsaa nu til at arbejde med et Spørgsmaal, der har ligget os paa Sinde, nemlig Spørgsmaalet om at faa opfyldt Løfteparagraffen om, at der skal skabes en særlig Lovgivning for Udlændinges Adgang til at erhverve fast Ejendom her i Landet. Vi er glade ved, at et Initiativ, som vor Gruppe tog for at faa denne Løfteparagraf opfyldt, har affødt, at den højtærede Justitsminister har nedsat

eller vil nedsætte et sagkyndigt Udvalg, der skal arbejde i Løbet af Sommeren for at afklare de forskellige folkeretlige, udenrigspolitiske og juridiske Problemer, som en Opfyldelse af Løfteparagraffen rejser. Jeg vil gerne i den Forbindelse have Lov til at sige til den højtærede Justitsminister, at vi jo er over Midsommerdag, og hvis dette Udvalg skal arbejde i denne Sommer, saadan som det blev os meddelt, er Tidspunktet formodentlig snart inde til Udvalgets Nedsættelse, hvis denne ikke allerede har fundet Sted. Det forekommer os ganske urimeligt, at den omtalte Løfteparagraf i Grundloven ikke kan opfyldes, naar man betænker, at den væsentligste Hindring er en Handelstraktat med Schweiz fra 1875, og naar man yderligere ved, at den Bestemmelse i Handelstraktaten fra 1875, som er Hindringen, er en Bestemmelse, som i sin Tid blev indført — der var jo dengang mærkelige politiske Tilstande i Danmark —, fordi en enkelt meget formuende og meget formaaende Familie skulde have sikret sig Skøde paa et Sommerhus nede i de schweiziske Alper! Den Gensidighed, som ved den Lejlighed og med denne Anledning blev oprettet mellem Danmark og Schweiz for de to Landes Borgere, er jo saa senere ad Mestbegunstigelsesklausulerens Vej blevet bredt ud over hele det Felt, som vore Handelstraktater med forskellige Lande dækker. Det tør siges, at denne Urimelighed bør fjernes saa snart som overhovedet muligt. Vi haaber altsaa, at vi, inden Forfatningskommissionen, der jo ogsaa skal beskæftige sig med dette Spørgsmaal, er færdig, kan faa opfyldt Grundlovens Løfteparagraf med Hensyn til Udlændinges Adgang til at erhverve fast Ejendom i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup har allerede været inde paa de vanskelige Forhold paa det danske Arbejdsmarked. Jeg vil gerne slutte mig til nogle af de Betragtninger, som det ærede Medlem for dette Spørgsmaals Vedkommende fremsatte, men jeg vil gøre det ved allerførst kort at nævne hele den økonomiske Baggrund, hvorpaa dette Spørgsmaal skal ses.

Vi har den Opfattelse, at en ny økonomisk Epoke begyndte saavel for os her i Danmark som for de Lande, hvoraf ogsaa vort Arbejdsliv er afhængigt, i Begyndelsen af 1930erne — paa den Tid, da Storbritannien afgørende maatte fravige den gamle Frihandelslinie og gaa ind i en ordnet Økonomi paa en saadan Maade, at det ogsaa fik sine dybtvirkende Følger for vort Land. Med 1932 og 1933, med Ottawa-